

El retorn de Joan Carrera

Ja hem evocat altres vegades, aquí mateix, la llarga història dels centres d'ensenyament artístic a Girona, que comencen amb Bertrana, Pons Martí i Aguilera i es concreten més tard en l'Escola Municipal de Belles Arts.

Professor d'escultura d'aquella Escola, de la qual després seria nomenat director, Joan Carrera i Dellunder (Torroella de Montgrí, 1889) ocuparia els càrrecs fins a la seva mort, ocorreguda l'any 1952. Com que alternava, a més, aquest ensenyament públic amb les classes privades a casa seva, Joan Carrera ha resultat ser el mestre inevitable i indiscutible de diverses generacions d'artistes, prou coneguts i sovint ben reconeguts.

Amb tot, un oblit massa espès havia anat envoltant el seu nom, i els artistes d'avui ho desconeixen tot sobre la seva existència, la seva figura docent i la seva obra de dibuixant i d'escultor. Fins i tot algunes peces ben visibles —el bust de Juli Garreta a la Devesa, el frontal de l'altar major de la Seu, el medalló de la font dels Lledoners o alguns passos de Setmana Santa— no són gaire identificats com a seus. Raons de gust estètic, però també de signe ideològic o de caire merament humà —la típica gasiveria moral de Girona— han fet possible aquesta situació injusta.

Només l'any 1989, en el centenari del naixement de Joan Carrera, l'Ajuntament de Banyoles —lloc de molts anys de residència i d'inspiració— va dedicar-li una mostra antològica. Ara una exposició semblant s'ha ofert a la Fontana d'Or de Girona, i hom ha pogut entrar a fons en el coneixement del seu món, de les seves fonts d'inspiració i dels molt diversos materials i tècniques emprats per a la creació artística. No totes les obres aplegades ofereixen, és clar, la mateixa qualitat, però el conjunt sotmès a la contemplació és digne de les sorpreses que ha provocat i de les admiracions que ha merescut.

Per als qui havíem tingut la sort de conèixer personalment Joan Carrera i fins d'entrar —ni que fos accidentalment— en el reducte del seu estudi de la plaça del Vi, aquesta exposició ens ha desvetllat molts records adormits i ens ha fet reviure la figura d'un gironí carismàtic al qual hem d'agrair, tant o més que la seva capacitat creadora indubtable, la paciència tenaç del seu mestratge exercit amb una convicció enlluernadora.